

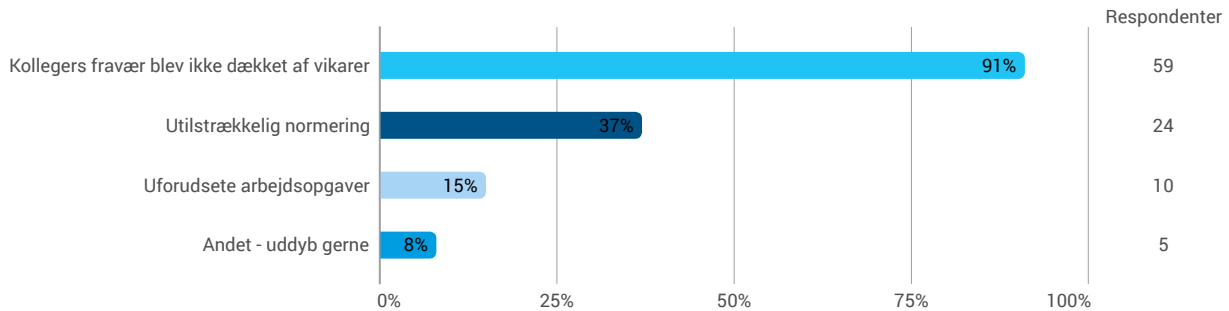
Fredensborg, Medarbejder 0-5, fritekstbesvarelser

Vilkårsundersøgelse 2019

Medarbejder, 0-5-års området - Fritekstbesvarelser med tilladelse til at blive brugt i anonymiseret form.

Vilkårsundersøgelsen er gennemført fra d. 26. februar til d. 12. marts 2019.

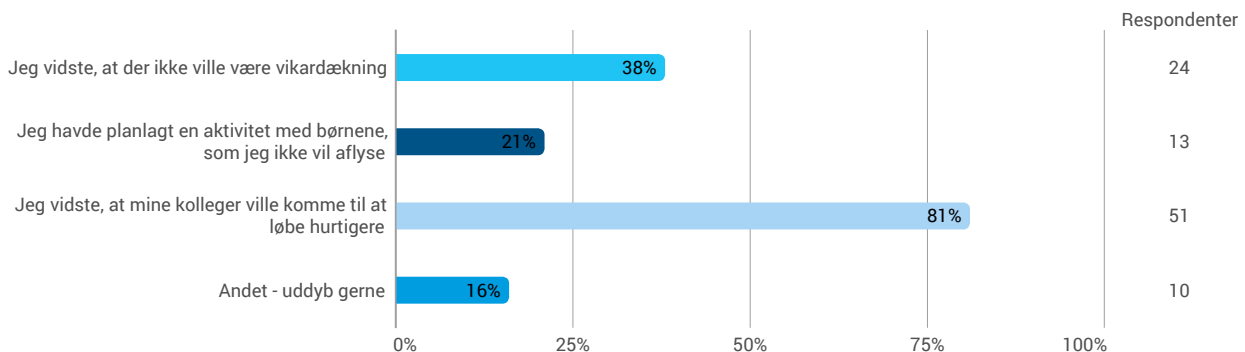
Hvad er årsagen til, at I var for få på arbejde i forhold til arbejdsopgaverne? Du kan vælge flere svarmuligheder.

Hvad er årsagen til, at I var for få på arbejde i forhold til arbejdsopgaverne? Du kan vælge flere svarmuligheder. - Andet - uddyb gerne

- Mange sygdomsperioder for det faste personale
- Der er blevet flere speciel pædagogiske opgaver, visuel forberedelse og mange skriv og møder
- Vi har mange børn med særlig behov og kan slet ikke når at arbejde med alle de børn

Hvorfor mødte du på arbejde, selvom du var syg? Du kan vælge flere svarmuligheder.

Hvorfor mødte du på arbejde, selvom du var syg? Du kan vælge flere svarmuligheder. - Andet - uddyb gerne

- At man jo ikke kan være ubegrænset syg, og for at undgå for højt sygefravær. Så kommer man på job
- Jeg var ikke helt klar over hvor dårlig jeg var, psykisk.
- Fyring
- Jeg blev også presset tilbage af med ledern

Hvad var den største udfordring ved din seneste arbejdsdag i forhold til at kunne levere pædagogisk arbejde af høj kvalitet?

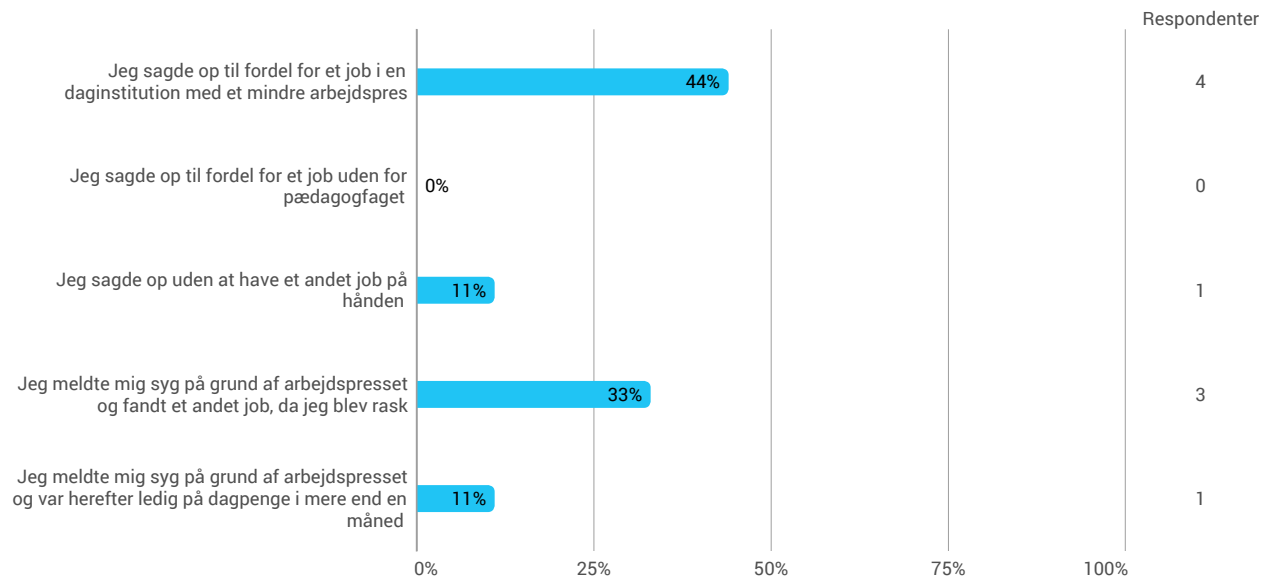
- Mangel på pædagogisk samtale, med kolleger, DÅRLIG ledelse..... dårligt samarbejde med kolleger og ledelse.
- Tidspress pga. vi manglede et voksen.
- Ingenting. Da kun få børn i inst pt pga sygdom. Men de dage hvor der mangler personale i fx resten af huset. Hjælper vi ofte /afgiver en voksen og eller modtager flere børn. Vi har flere små der skal puttes flere gange om dagen, som ingenting kan og der kan ikke være en voksen på hele tiden, hvis den øvrige børnegruppe også skal ses.
- Organisere dagen så støjniveauet var til at leve med . Leve med lidt plads og mange børn. Små garderoben - meget tøj - ingen tørremuligheder til overtøj der driver af regn. Mangler tid til forældrekontakt. Meget praktisk arbejde der skal gøres. MEN larm og støj er det værste pga for lidt plads til mange børn. De leger bare - MEN det giver høj lyd.
- Den politiske holdning til hvilke elementer der udgør et godt børneliv.
- Eks. Når jeg laver rytmik og vi har delt gruppen og jeg har 13 børn og hjælp fra en medhjælper pga det er børn på 3 år hele gruppen og jeg så er alene, kan jeg godt mærke det kan være svært at holde styr på alle når jeg også skal finde på ting vi skal lave og når der er hjælp er det rart der er en til at trøste og støtte de børn der kan have svært ved at lave rytmik, når jeg selv står med

det og skal støtte de børn der gerne vil være med og de kan let blive påvirket af de børn der er kede af det og så kan hele gruppen pludselig være kede og ikke vil rytmik.

- Tid til det enkelte barn
- Flere hænder
- At jeg var alene på stuen pga. Sygdom
- At vi var få voksne til børnegrupperne. Grundet udfordringer med grupper ud af huset, de ældste børn til fritidshjem besøg og sygdom i personale gruppen.
- Vi var 3 personaler til 17 børn på stuen, som skulle tages op efter middagssøvn,skiftes,spise og iklædes overtøj til udeleg, der blev ikke tid til nærvær og den optimale omsorg.
- At give alle børn opmærksomhed .
- For mange små børn i samme rum. Det er svært at holde deres koncentration. Vi har ikke nok rum, så vi kan dele os, selvom det er meningen.
- At jeg har børn der har store udfordringer ved at være en del af fællesskabet og som kræver konstant pædagogisk guidning, som jeg ikke er i stand til at give dem, da vi ofte mangler personale og generelt har mange børn. Der blir mange konflikter og forstyrrelser hele tiden.
- Tiden bliver brugt på de børn der har ekstra behov, eller strittr lidt mere i flokken. Det betyder jo ikke at de andre børn ikke også har krav på og behov for de voksnes opmærksomhed, men her halter det altså.
- Min kollega "pædagog" er langtidssygemeldt
- Irritation over en inkompetent leder. Har skønne dygtige kollegaer men en absolut faglig "ikke dygtig leder" der ved for lidt om området og den børnsammensætning jeg arbejder med, hvilket dræner motivationen. Dårlig normering og forkert prioritering af midler tænker jeg.
- At børnene må vente længe på at få hjælp til en aktivitet, konfliktløsning m.m.
- For få voksne til at dele børnene op i grupper, for meget støj pga for mange børn. Børn der bliver presset/stresset af mængden af børn på stuen, det gør at de skriger, slås, bider, skubber og kømer i konflikt hele tiden.
- Trøste børn, hjælpe med at give den tørt tøj på,efter tisset i bukserne. Da det var fastelavn dag med tønde smagning og min medhjælper så var alene på stuen.
- Det burde være et Krag at der er mindst 2 Pædagogisk uddannet medarbejder og 2 medhjælper på en børnegruppe med store udfordringer med sproglige, trivsels og dannelses opgaver. At den daglige leder er lydhor over for sit personale ved påpegnig af særlige problematikker der opstår i hverdagen. Har oplevet at en kollega gjorde opmærksom på,til den daglige leder, at der pga. af sygdom kun var en medhjælper på stuen om formiddagen og en anden medhjælper på stuen om eftermiddagen til 22 børn og det er for mange at være alene med. Til dette blev der svaret fra den daglige leder "ja der kan jo være op til 24 børn på stuen"
- Når man er alene med alle børnene, pga. Sygdom/fravær eller andre praktiske opgaver
- De nye tiltag som kommuner og politikkerne bliver ved med at lave , samt de ikke fjerner nogle af de gamle når de tilføjer nye , det gør vi skal presse mere end i en travl hverdag ! Samt man lige når at få det ene op og kører og får børnene til at finde en rutine i hverdagen også skal nan omlægge ting igen . Så børn som har brug for faste rutiner , har set rigtig svært ved alle de ting som der bliver bedt om vi skal inddrage Dette gør også at vi selv ikke får mulighed for at komme lige så meget i dybden med tingene , da når ting er nye for os , tager det også tid for os og få det ind under huden , og i den periode er det kaos for både børn og voksne , ikke at man ikke skal udvikle os , for det skal vi , men ikke med 2-3 ting på samme tid også skal det sættes til side efter 1-2 år også skal der nyt igen og det kommer aldrig alene ! Børnene er nogle gange som prøve kaniner og det er ikke fair , især ikke dem med sprog vanskeligheder og andre udfordringer ! Her burde der kigges mere på enkelte institutioner , så det ikke var alle over en kamp , da det godt kan være en speciel institution , trods det ikke står på papiret , da der er mange roller som spiller ind som ikke bliver dokumenteret , selv om det kræver ekstra tid og faglighed at gennemfører
- Mangler tid til at komme i faglig dialog med sine kollegaer omkring vurdering af overleveringspapir på de kommende skolebørn. Mangler også tid til at reflektere over aktiviteterne, man har planlagt og gennemført. Bruger for meget tid til praktiske opgaver fx rengøring af legetøj, oprydning efter aktiviteterne, brandslukning af børnekonflikter, nedlukning af dagtilbud. Mangler tid til at planlægge og gennemføre aktiviteterne i løbet af hverdagen.
- For lav normering
- Mere Tid til planlægning og refleksion.
- Det var ikke muligt at dele børnene i små grupper ud fra nærmeste udviklingszone og/eller alder, så det pædagogiske arbejde blev mere målrettet og nærværende. Generelt mangler der tid til at kunne være nærværende og fordybe sig med børnene i det der optager dem, lave sprogstimulerende arbejde, som dialogisk læsning.
- Du kunne ikke være nærværende og løse konflikter på en anerkendende og omsorgsfuld måde, jeg blev hele tiden afbrudt og skulle hjælpe flere børn på en gang.
- Min udfordring var at der ingen vikar var tilstede. Alle løb meget hurtigt da vi havde en del sygdom blandt personalet og der var heller ikke tid til at personalet kunne kommunikere med hinanden eller mulighed for det da vi ikke kunne gå fra stuen.
- Manglende personale
- At kunne tilgode se de enkelte børns individuelle behov
- Plads,medarbejdere
- Manglende tid til at planlægge pædagogiske aktiviteter og forløb Manglende tid til nærvær for den enkelte, da vi er to til 18 børn, hvoraf 5 har brug for en særlig indsats/støtte
- -at der mangler kvalificerede medarbejder!
- At jeg kun har to arme, to ører, et hovede og to ben. Og at jeg kun kan være nærværende ét sted ad gangen ☺
- At gå sammen med en lille børnegruppe efter kl. 12 på grund af at folk går fra til pauser, møder, forberedelsestid m.m.
- Ikke nok personale.
- At nå at se, høre og forstå ALLE børn i løbet af dagen. Der er simpelthen ikke tid og hænder til det. Jeg må prioritere hvilke børn der har mest behov for min opmærksomhed.
- Ikke at kunne tilgode se og hjælpe det enkelte barn, men i stedet løbe rundt og slukke "ildebrænde" osv
- Tid og mangler af personale
- Vi har nogle børn som har brug for speciel pædagogisk støtte i form af visuel kommunikation, guidning i forhold til hjælp af sprog, ADHD m.v vi har børn som motorisk har brug for støtte og at der er en voksen for at de kan indgå i fællesskabet. Heraf, kommer opm. Skriv og møder og opfølgning, forældre, forløb. Alt dette kan være opslidende i længden hvis det ikke er hænder nok til de speciel pædagogiske opgaver/børn. Og så samtidigt ikke have dårlig samvittighed over de resterende børn
- Planlægning Sparring Evaluering Viderebringe oplysninger
- Jeg stod med 12 3 årig børn alene med en aktivitet pa grund af sygdom..i den Gruppe er der nærmest kunne børn.med særligt behov. Det var svært at være i en aktivitet og storte alle børn samtidig
- Den største udfordring i forhold til min arbejdsdag idag var, at vi pt. har fire børn, som startede i fredags. Alle er udtrykke og mangler nærhed og omsorg, men fordi jeg også skal arbejde i fordybelse og samtidig hjælpe andre børn f.eks. ved toilet besøg, trøste ved aflevering og hjælpe med at vinke, hjælpe i konfliktsituationer, huske at havefokus på sprog og sprogudvikling, særligt med fokus på de børn vi har med sproglige udfordringer, hjælpe med at støtte op om de motorisk usikre og hjælpe med at holde fordybelsenfor de der flakser rundt, trøste ham der er halvsløj og huske børnene på, at rydde op efter dem selv og at man godt må hjælpe hinanden, forklare en forældre hvorfor vi skal ud på legepladsen alle sammen, fordi vi i denne uge arbejder med trafik, er det svært at være nærværende for de nye børn og deres forældre.... Og så kommer alt det andet oveni.... En kollega der har brug for sparring, et barn der har jokket i en I* på turen, som jo så også lige skal hjælpes - så vi ikke får det ind i huset, et toilet fyldt med engangshandsker, fordi et andet barn har fået fat i pakken og har tørt den ned i kummen, et barn der stiller tusinde spørgsmål og som kun kan få svar på nogle få, fordi de andre også gerne vil høre og så den dialog der mangler personalet imellem, så misforståelser opstår, fordi vi ikke har tid til at tale sammen eller slet og ret ikke hører hinanden, fordi der sker så meget om ørerne på os hele tiden....
- At gennemføre et projekt med børnene og nå at hjælpe dem som søgte min hjælp.

- Det var at få skemaet til at hænge sammen.

Hvordan forlod du dit job med for stort arbejdspress?

Uddyb gerne dit svar:

- Jeg fik stress og så blev jeg fyret.
- Jeg har været sygemeldt i et år og blev til sidst afskediget. Jeg valgte at tage en hel anden uddannelse efter det forløb. Jeg er tilbage som pædagog igen efter min nye uddannelse, men presset er stadig stort så overvejer hvad jeg skal fremadrettet. Elsker arbejdet som pædagog, men normeringen er for dårlig, der er for mange børn på stuerne (sild som en tønne) og presset er kæmpe i forhold til alle de krav der er til pædagoger og en meget lave løn i forhold det kæmpe stykke arbejde vi laver hver dag.
- Jeg blev fyret under sygemelding med stress og fik sygedagpenge i hele opsigelsesperioden. Efterfølgende blev jeg ansat i en børnehave.